

Thông báo về việc xóa bỏ bài “Hai gương mặt của một vấn đề” của tác giả Tâm Minh.

Xin có vài lời với tác giả Tâm Minh và quý độc giả,

Việc chọn đăng hay từ chối một bài viết theo thông lệ là quyết định của người phụ trách làm trang web GĐ. Vai trò quyết định đó, xuất phát từ tinh thần làm việc uyển chuyển, thực tiễn mà tập thể “nhóm Giao điểm” đã tin cậy và giao phó cho cá nhân phụ trách. Do đó, việc chọn đăng một bài viết được gửi đến web GĐ, đôi khi là một quyết định chủ quan dựa theo sự đánh giá của người phụ trách web, có thể đi ngược lại với chủ trương của nhóm GĐ và lợi ích chung của Phật giáo nói riêng và dân tộc nói chung.

Bài viết “Hai gương mặt của một vấn đề” của tác giả Tâm Minh được web GĐ đăng tải vào ngày 14/2/2006 là một trường hợp phản ánh sự chủ quan nói trên. Mặt khác, bài viết ngẫu nhiên rơi vào thời điểm có sự cố xảy ra giữa chuyến đi Bình Định thăm vấn Ngài Tăng Thống Huyền Quang của Hòa Thượng Quảng Độ và một phái đoàn Phật giáo tháp tùng tại ga xe hỏa Sài Gòn trong ngày 16/2/06. Theo bản tin “thông cáo báo chí làm tại Paris” của ông Võ Văn Ái gửi tới GĐ và bản tin ngày hôm sau (17/2/06) do một cư sĩ “phóng viên bất đắc dĩ” từ trong nước gửi ra – đã chứng kiến sự cố xảy ra có những điểm trái ngược với lời vu cáo của ông Võ Văn Ái như: “HT. Thích Quảng Độ bị bắt” hay “sự vi phạm thân thể chư Đại Tăng thuộc Hội Đồng Lưỡng viện...” của nhân viên chính quyền, là ngôn ngữ chứa đựng sự kích động lòng căm phẫn, chông chất thêm sự thù nghịch vô cớ của PG với chính quyền VN. Qua sự so sánh hai bản tin và suy nghĩ về hiện trạng xảy ra, chúng ta có thể nhận rõ, càng ngày Ngài Hòa Thượng Quảng Độ càng trở thành một nạn nhân của âm mưu chính trị. Thử tưởng tượng, hình ảnh Ngài Quảng Độ khi được công an mời vào phòng làm việc nói chuyện, Ngài đã mệt mỏi gục đầu trên bàn thì không một cá nhân Phật tử, cư sĩ có lương tâm tuệ giác nào lại không bị xúc động. Với tuổi già sức yếu, lẽ ra phải để cho vị Tăng già đáng kính (–một biểu tượng của kẻ sĩ hùng tráng Phật giáo như thầy Nhất Hạnh từng ca ngợi) này, được nghỉ ngơi, an lạc ở chốn thiền môn.

Về phương diện cá nhân, tôi cũng như nhóm GĐ, không hề có ác cảm nào với ông Võ Văn Ái. Ở một khía cạnh đóng góp nào đó, thiết nghĩ ông Võ Văn Ái đã có những đóng góp cho Phật giáo nói chung, dù chỉ thu hẹp trong phạm trù Giáo hội Thống nhất. Nhưng, kể từ lúc ông Võ Văn

Ái, với sự phụ họa của một vài cơ quan truyền thông phục vụ nước ngoài, đã kết án, ví von chuyển đi Việt Nam của thiền sư Nhất Hạnh là “một hiệp ước ma quỷ” (“Faustian Pact”) với chính quyền VN thì chúng tôi nghĩ ông VVA đã vì những cố chấp, cay cú cho mục tiêu quyền lợi cá nhân mình trước nguy cơ bị suy tàn, dấn chân sâu hơn vào những hành động cực đoan, sai lầm. Các hành động cực đoan này cho thấy ông Võ Văn Ái hoàn toàn không phải vì quyền lợi tối thượng của Phật giáo, của dân tộc. Việc viện dẫn cá tính, bản chất và ý hệ văn hóa chính trị Đức “Faustian” để kết án hành động của một nhà sư dân tộc đã dành hết cuộc đời mình đấu tranh cho đạo pháp và sự nhất thống dân tộc Việt bằng phương cách hòa bình, đã tố cáo sự sai lầm và thất bại toàn diện của ông Võ Văn Ái.

Từ nhận định trên, và nhân sự cố vừa xảy ra cho Hòa Thượng Quảng Độ và phái đoàn Phật giáo ở ga xe hỏa Sài Gòn trong ngày 16/2/06 vừa qua, tôi và nhóm chủ trương mạng lưới GD thiết nghĩ bài nhận định “Hai gương mặt của một vấn đề” của tác giả Tâm Minh, có thể gây nên sự hiểu lầm đáng tiếc, và làm tổn thương đến uy danh của Hòa Thượng Quảng Độ (–dù cho sẽ có những bài nhận định phản hồi khác), quyết định xóa bỏ bài viết này trên trang web tháng 2/06.

Hành động xóa bỏ một bài viết đã được phổ biến trong vài ngày, có thể làm xúc phạm đến danh dự của người cầm bút, nhưng nghĩ rằng với đạo tâm của một người cư sĩ, chúng tôi mong tác giả Tâm Minh sẽ rộng lòng hoan hỷ.

Đồng thời, chân thành cáo lỗi với quý độc giả của GD.

Phụ trách web GD, Nvh.

19.2.2006